

محور اول زیارت نامه اربعین در فرهنگ شیعه و محور دوم زیارت اربعین که به صورت فیزیکی مردم تشریف می‌برند پیاده‌روی می‌کنند خودش رو به مسج سید و سالار شهیدان در روز اربعین نشانه‌ها و علامت‌های مومن پنج تا است نشانه ۱-۵۱ رکعت نماز خوندن در شبانه روز ۲- زیارت اربعین ۳- انگشتر در دست راست کردن ۴- بسم الله را بلند گفتن ۵- پیشانی بر خاک نهادن. در واقع نشانه‌ها و ویژگی‌های شیعیان اهل بیت را بیان می‌کنند. و در قالب مومن آن را توصیف می‌کنند. علامه امینی می‌فرماید: یک در به روی شیعه باز کردن دو لنگه است که یکی لنگه یکی ندارد لنگه اول زیارت هست و لنگه دوم توسل و اگر تمام ادیان و فرق بگردیم زیارتی مانند زیارتی که اهل بیت علیهم السلام به ما معرفی کردند پیدا نمی‌کنیم. و تمام زیارات و ادعیه‌ای که اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام برای ما معرفی کردند با آیات قرآن هم‌خوانی دارد و منافاتی با قرآن و یا سنت پیامبر اسلام ندارد. یکی از فرازهای زیارت اربعین می‌فرماید: «واجبیته بطیب الولاده» (و به پاک‌نژاد برگزیدیم) و پاکی تیم نسبی که در امام حسین علیه السلام وجود دارد که برای فرزند امیرالمؤمنین علی علیه السلام اولین امام شیعه و حضرت زهرا علیها السلام باشد و پاکی طینت آقا اباعبدالله علیه السلام بدیهی است. و از اعتقادات شیعه اینکه به هیچ عنوان یک رهبر الهی که بخواهد منصب نبوت و امامت داشته باشد نباید العیاذ بالله دارای خبث و ولادت باشد. و این یکی از فرازهای زیارت جامع کبیره است که یکی اعتقادات برجسته شیعیان را بیان می‌کند و یکی دیگر باز از فرازهای زیارت اربعین می‌فرماید: «واعطیته موارث الانبیاء» (مواریث پیامبران نزد اوست) «مواریث انبیاء نزد حسین بن علی علیه السلام هست. و دو نوع تفسیر وجود دارد که بعضی از مفسران منظور میراث نبوت است. و بعضی دیگر می‌فرمایند اینکه ابا عبدالله علیه السلام میراث دار انبیاء است. اینجا منظور این است که وقتی یک پیامبری به مقام نبوت مبعوث میشود باعث اتصال زمین به آسمان می‌شود و عامل اتصال زمین و آسمان پیامبر است. آقا اباعبدالله علیه السلام وقتی که به امامت رسید باعث اتصال زمین به آسمان شد و این ویژگی فقط ویژگی شخص اباعبدالله نیست و ویژگی دوازده امام معصوم است. و تفسیر دوم منظور اینکه به سری اشیاء هست مثل عصای حضرت موسی و پیراهن حضرت یوسف اینها موارث انبیاء است که بدست امام حسین علیه السلام رسیده اند اما آخرین فرازی که می‌خواهیم صحبت بکنیم فراز معروف امام حسین علیه السلام که می‌فرماید: «و بذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک من الجهاله و حیره الضلالة»؛ بذل کرد مهجه خودش را، منظور از مهجه در اینجا چیست که امام حسین علیه السلام آن را فدا کرد برای خداوند مهجه یک خون مهایی در قلب انسان که اگر این خون نباشد انسان از دنیا میرد امام حسین علیه السلام این عصاره وجود خودش رو که به هر حال در قلبش وجود داشت و باعث حیاتش می‌شد آن را در راه خدا بخشید. کاربرد این مهجه‌ای که امام فدا کرد در راه خدا ثمره آن در عرصه جهانی و زندگی بشریت چه بوده است اینکه بندگان را از گمراهی و از حیرت و ضلالت نجات بده به چه دلیل و چه اتفاقی افتاده بود در آن زمان که الان امام حسین علیه السلام باید خون خودش رو می‌ریخت که باعث حیاتش بود. و به وسیله آن مردم را هدایت می‌کرد می‌فرماید به خاطر اینکه امویان لعنت الله علیهم جمیعا اسلام را وارونه تحویل مردم می‌دادند برای اینکه بتوانند مقام خلافت را که غصب کرده بودن از اهل بیت برای خودشان نگهدارند خیلی از معارفی را که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بیان کرده بودند و وارونه می‌کردم و تحویل مردم می‌دادند. که حضرت عبدالله علیه السلام خون خودشان و یارانش حتی فرزند ۶ ماهه اش را فدا کرد که بتواند کاری بکند که شریعتی را که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم برای مردم آورده بود را حفظ کند.